

Repetition og perspektivering

v/ Martin Raussen, kl. 12:30 – 13:00 i G5-112.
Middelværdisætninger og Taylor-formler.

Opgaveregning

kl. 13:00 – 14:55 i grupperummene.

Opgaver:

Wade, kap. 4.3: 3, 4, 8.

Wade, kap. 7.4: 5ab.

Wade, kap. 11.4: 3, 4.

Forelæsning:

v/ Martin Raussen, kl. 14:55 – 16:15 i FRB7G5-112.

Mål og indhold:

Vi vender tilbage til stoffet om differentiaalligninger: Der er ingen generelle metoder til at beregne løsninger til en given differentiaalligning, men der er nogle vigtige specialtilfælde, hvor det lykkes: Hvis en differentiaalligning er på formen

$$y' = -\frac{P(x, y)}{Q(x, y)} \text{ eller } P(x, y)dx + Q(x, y)dy = 0,$$

og hvis $Pdx + Qdy$ er en *eksakt form* (se (2.16)), så kan man “integrere” differentiaalligningen og løsningerne ligger på niveaukurverne til denne “stamfunktion”. Hvis formen ikke umiddelbart er eksakt, kan man somme tider overføre den til en eksakt form vha. *integrerende faktorer*. Metoden kan overføres til systemer af to koblede differentiaalligninger (s. 114 – 116 i lærebogen).

Hvornår kan man være sikker på at en differentiaalligning (eller et system) har en løsning? Er det sikkert, at løsningen – givet en begyndelsesværdi – er entydig? Det er disse spørgsmål vi skal give os i kast med nu. G. Peano¹ viste i 1886, at en løsning eksisterer under en kontinuitetsbetingelse. Men han fandt også – i 1890 – et eksempel på et begyndelsesværdiproblem (s. 70/71) med flere end én løsning. Beviset for eksistenssætningen gives ikke i kurset – for et specielt tilfælde se Horia Corneans “Noter II”, sætning 3.1.

¹<http://www-groups.dcs.st-and.ac.uk/history/Mathematicians/Peano.html>

Litteratur:

Conrad, kap. 2.2, 3.4. (s. 114 – 116), 2.4. (indtil s. 71).

Næste gang:

Onsdag, den 29.10.

Eksistens og entydighed af løsninger for begyndelsesværdiproblemer for differentiaalligninger og systemer af DL. Intro til lineære differentiaalligningssystemer.

Conrad, kap. 2.4 (rest), 3.4, 4.1 (begyndelse)